

Flertal, baade de større og de mindre, paa et nær, og det er det sidste, som findes under Nr. 12, hvor vi foreslaa, at af den samlede Udgift til disse Foranstaltninger, som saaledes skulle samles i denne Lov, skal en Del udredes som Statslaan og noget tages af Aarets løbende Indtægter. Det, der foreslaas taget af Aarets løbende Indtægter, vilde være 2,345,000 Kr., og da den samlede Bevilling er noget over 9 Mill. Kr., vil det være omtrent 7 Mill. Kr., der skal tages som Statslaan. Det forekommer Udvalgets Flertal at være et rimeligt Forhold ved en saa stor Bevilling, at man ikke beyrder Statskassen med at tage mere af dens løbende Indtægter end 2,300,000, og vi haabe, at dette Forslag maa vinde Tilslutning i Tinget.

Dermed har jeg altsaa gjort Rede for Udvalgets forskellige Indstillinger, og jeg anbefaler dem til Tingets Billigelse.

Madsen-Mygdal: Efter hvad vi nu have hørt af den ærede Ordfører, ser det ud til, at Udvalgets Flertal og med dette vel sagtens Landstingets Flertal er bestemt paa at ville modsætte sig Anlægget af en Viborg—Herning-Bane, og da det er det Anlæg, som største Delen af Jylland sætter som Nr. 1 af alle de Forslag, her foreligge, ser det jo temmelig haabløst ud med Hensyn til dette Lovforslags endelige Skæbne. Jeg er imidlertid tilbøjelig til ikke at se slet saa mørkt paa Forholdene, som der efter dette kunde være nogen Grund til. Jeg vil alligevel ikke slippe Haabet om, at det skal lykkes os at naa til en endelig Overenskomst om hele denne Sag, og det begrunder jeg paa, at jeg har den Tro, at de fleste af de Ændringsforslag, som det ærede Flertal har stillet, kunne vi forhandle om og rimeligvis ogsaa komme til Enighed om. Jeg skal kortelig nævne dem først. For det første er det jo Spørgsmaalet om Esbjerg. Dette Spørgsmaal om Udvidelse af Esbjerg Statsbanestation og Forlængelse af Esbjerg Havnebane o. s. v., er jo noget, der foreligger for Folketinget som et særskilt Lovforslag og et Lovforslag, hvormed vi ere enige alle sammen. Angaaende det ene Punkt, om der skal laanes til dette eller ikke, tror jeg, vi sagtens kunne opnaa Enighed. For øvrigt vil jeg i Forbigaaende sige, at det forekommer mig at være noget tvivlsomt, hvorvidt det er rigtigt, at det ærede Udvalg har optaget dette Spørgsmaal paa dette Lovforslag. Det er nemlig en Sag, hvormed der foreligger et særskilt Lovforslag. Her i Tinget har det været til før-

ste Behandling, er ikke henvist til noget Udvalg, og er derfor heller ikke henvist til dette Udvalg, men det skal jeg ikke opholde mig videre ved; for kunne vi enes om det, er det for saa vidt ligegyldigt. Det næste Spørgsmaal, den ærede Ordfører har omtalt, er Korsør Banegaard og Forholdene der. Jeg har ogsaa her det Haab, at vi ved fortsat Forhandling kunne blive enige, saa dette Spørgsmaal heller ikke skulde volde videre Vanskelighed. Det samme gælder Spørgsmaalet om Aarhus Banegaard. Der er nu med Hensyn til dette stillet et Ændringsforslag under Nr. 4. Hvorvidt det er rigtigt, og hvorvidt der kan opnaas Enighed derom, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg har den Tro, at heller ikke dette Spørgsmaal vil volde videre Vanskeligheder. Med Hensyn til Gedser—Warnemünde-Forbindelsen have vi jo udtalt os fra begge Sider ved 1ste Behandling; den ere vi jo enige om fra alle Sider, forudsat at Jyderne faa deres første Ønske opfyldt om en Viborg—Herning-Bane.

Denne Bane er, som jeg udførligt begrundede ved 1ste Behandling, Hovedpunktet for os. Det er den, fordi det, som i særlig Grad interesserer os, er ikke Forbindelsen med Kjøbenhavn. Forbindelsen med Kjøbenhavn og Øerne er saa nogenlunde i Orden. I saa Henseende ere vi saa nogenlunde tilfredse. Der mangler efter mit Skøn kun et Led, nemlig en forbedret Forbindelse over Kalundborg, som jeg var inde paa ved 1ste Behandling, og som jeg ikke atter skal omtale denne Gang. For saa vidt vi kunne opnaa et heldigt Resultat ved denne Forbindelse, forekommer det mig, at Jydernes Krav med Hensyn til Forbindelse med Øerne er saa nogenlunde tilfredsstillet. Men det, som ligger os særlig paa Sinde, er *Forbindelsen med Esbjerg* og *Forbindelsen med Norge*. Jeg maa nok med den højtærede Formands Tilladelse omtale dette sidste, som jo strengt taget ikke hører hjemme ved denne 2den Behandling, da der ikke er noget Ændringsforslag, som det knytter sig til. Jeg skal gøre det ganske kort. Forbindelsen med Esbjerg behøver jeg ikke at dvæle ved, det har jeg omtalt tidligere, og da vi i 20 Aar, kan jeg godt sige, have baaret dette Ønske frem atter og atter om at faa dette forholdsvist lille Stykke, 6½ Mil, fra Viborg til Herning gennemført, fordi vi dermed opnaa en Forbindelse med Esbjerg, en let og kort Forbindelse, som den største Del af Jylland sætter Pris paa, saa ligger det nær for os, at vi vedblivende betone, at vi særlig sætte Pris paa dette. Jeg skal atter